

CYTAS

WIELKOPOLSKI

Rok V AB

Poznań, wtorek 6 grudnia 1949 r.

Nr 335 (1715)

Honorowy Sztandar Pracy zdobyła załoga huty BATORY

KATOWICE (PAP). Za osiągnięcia produkcyjne, uzyskanie w 3 kwartał br., załoga Huty „Batory“ uzyskała honorowy Sztandar Pracy — najwyższą nagrodę Hajduckich Zakładów Hutniczych.

W związku z tym odbyła się na terenie Huty uroczystość, w czasie której przodownikom pracy nagrodzono premiami w ogólnej sumie 2.660 tys. zł. Poza tym hutnicy otrzymali premię specjalną w wysokości 900 tys. zł i nagrodę zbiorową na cele kulturalno-oświatowe w wysokości 196 tys. zł.

Spośród kilkuset przodowników pracy najwyższe nagrody otrzymali: wytopiacz Paweł Wolany, kowal Hubert Hadrosek, palacz Józef Bieniasz oraz tokarz Przybyła i Strzyga.

Załoga huty „Batory“ niemal w całości uczestniczy we współzawodnictwie pracy, dzięki czemu wykonała 6. 11. br. 3-letni plan produkcji i 3. 11. — dwa miesiące przed terminem — zadania produkcyjne na rok bieżący.

Paul Robeson — bohaterem filmu

MOSKWA (TELEPRESS). Jak donosi „Literaturnaja Gazeta“, Związek Radziecki zamierza nakręcić film z życia wielkiego śpiewaka murzyńskiego i bojownika postępu, Paul Robesona. Scenariusz zostanie opracowany przez znanego pisarza, Anatola Suworowa,

Prezydium Rady Najwyższej ZSRR utworzyło

Ogólno-radziecki Komitet dla uczczenia 70-rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina

Oficjalny komunikat TASS

MOSKWA (PAP). Agencja TASS ogłosiła następujący komunikat oficjalny:

Dnia 21 grudnia 1949 roku przypada 70 rocznica urodzin Józefa Stalina.

W związku z tym Prezydium Rady Najwyższej ZSRR utworzyło komitet, w składzie następującym:

Przewodniczący — N. M. Szwerinik.

Członkowie komitetu: A. Bułganin, Wawilow, Wasilewski, Wejmer, Woroszyłow, Gafurow, Grekow, Andrianow, Aniczkow, Arutinow, Bagirow M. D., Bagirowa B. M., Bardin, Batoryrow, Beria, Budienny,

rotezenko, Kosygin, Koczina, Kuźniecowa W. W., Kuźniecowa A. P., Kuprianow, Kausinen, Łysenko, Luskowa, Malenkow, Malinina, Malcew, Mikojan, Michajłow, Mołotow, Musztukowa, Pokryszkin, Pomerancewa, Ponomarenko, Połow, Poskrebyszew, Pospielow, Razzakow, Rossijskij, Rudniew, Safina, Snieczkus, Solowiew, Susłow, Tarasowa, Fadiejew, Fiedorowa, Chlopina, Chobta, Chruszczew, Czarkwiani, Czernusow, Czutkich, Szajachmetow, Szkiriatow, Szostakowicz, Jusupow i Jarygina.

Zadaniem komitetu jest opracowanie i zorganizowanie wszelkich form uczczenia 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina.

MOSKWA (PAP). Wszystkie dzienniki opublikowały na czołowych miejscach komunikat o utworzeniu przez Prezydium Rady Najwyższej ZSRR komitetu pod przewodnictwem Szwerinika, który to komitet zajmie się opracowaniem i zorganizowaniem wszelkich poczynań, związanych z 70 rocznicą urodzin Józefa Stalina.

Akty terroru policji francuskiej wobec obywateli polskich pogwałceniem przez Francję Międzynarodowej Deklaracji Praw Człowieka

Pismo francuskiego adwokata Nordmanna obrońcy wicekonsula Szczerbińskiego do sędziego śledczego Nisoffa

PARYŻ (PAP). Pod naciskiem opinii publicznej i wskutek energicznych protestów Rządu Polskiego, władze francuskie zmuszone były, zgodnie z obowiązującą we Francji procedurą, dopuścić adwokata do uwiecznionego wicekonsula R. P. w Lille — obywatela Józefa Szczerbińskiego.

Słynny adwokat francuski Nordmann, po wizycie u wicekonsula Szczerbińskiego, skierował w sobotę do sędziego śledczego przy Sądzie Wojskowym, kpt. Nisoffa, prowadzącego „sprawę”

Szczerbińskiego, pismo następującej treści:

„Panie Sędzio! Niezwłocznie po uzyskaniu od pana dzisiaj rano zezwolenia na skomunikowanie się z aresztowanym Szczerbińskim, udałem się do więzienia w Cherche-Midi, gdzie widziałem się z moim klientem — wicekonsulem Szczerbińskim. Pan Szczerbiński podał mi do wiadomości fakty niezwykłej wagi. W dniu 23 listopada br. po jego aresztowaniu, o którym donosiła prasa francuska i zagraniczna, zaprowadzono go do lasu, gdzie znęcano się nad nim w rozmaity sposób — aż do upozorowania egzekucji nad nim. Gdy Szczerbiński uporczywie odmawiał ustąpienia wobec gróźb i propozycji agentów policji, ci ostatni zarepetowali rewolwer, oświadczając, że zabiją Szczerbińskiego jak psa i że nikt nie odnajdzie jego śladów. Pobito go i nieomal udusono przy pomocy krawata, zacisniętego wokół szyi. Następnie zaprowadzono go nad brzeg rzeki, gdzie pozowano wrzucenie go do wody. Agenci grozili mu przy tym, że zamkną jego 12-letnią córeczkę w więzieniu wraz z prostytutkami.

Sceny te odbywały się w noc. Wicekonsul Szczerbiński został następnie odwieziony do Paryża i był przesłuchiwany w lokalu policji przez 2

Dziś na bezprzykładne akty gwałtu i na bezprawne zatrzymanie przez policję skarży się członek korpusu konsularnego, posiadacz paszportu dyplomatycznego.

Fakty, na które się uskarżam, stanowią samo przez się pogwałcenie prawa, jak również przez to, że narażają Francuzów na represalia, a to zgodnie z art. 79 kodeksu karnego, który przewiduje te zbrodnie. Fakty te stanowią również pogwałcenie podpisanej przez Francję międzynarodowej deklaracji praw człowieka.

Interes obrony i dobre imię naszego kraju wymagają niezwłocznego wyświetlenia tej sprawy.

W tym stanie rzeczy mam zaszczyt prosić pana o wdrożenie lub polecenie wdrożenia właściwego śledztwa w tej sprawie.

Metalowcy Śląska odpowiadają na apel Stefana Mateli

KATOWICE (PAP). Wezwanie przodownika pracy Stefana Mateli do uczczenia rocznicy urodzin Generalissimusa Józefa Stalina podnieśli, nie bez powodzenia, w środowisku szybkości obróbki stali znalazło szeroki oddźwięk wśród śląskich metalowców. Na zebraniu załogi w raciborskiej fabryce maszyn — tokarze Stefan Stanec i Eryk Siwon zobowiązali się zwiększyć dotychczasową szybkość skrawania o przeszło 100 proc.

Apel tokarza Mateli podjęli również mistrzowie szybkiego

GÓRNICZY POLSCY dziękują Rządowi R. P. za troskę o poprawę ich bytu

WARSZAWA (PAP). Do premiera Józefa Cyrankiewicza, przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — wicepremiera Hilarego Minca i ministra górnictwa i energetyki — Ryszarda Nieszporaka napływają depechy od załóg kopalni w całym kraju, wyrażające podziękowanie i wdzięczność górników dla Rządu Polski Ludowej za troskę o stałe podniesienie stopy życiowej górnika, która znalazła swój wyraz m. in. w uchwalonej ostatnio Karcie Górnicy.

Górnicy podkreślają w depechach, że przywileje uzyskane dzięki ostatnim uchwałom Rady Ministrów, będą dla nich bodźcem do dalszej pracy dla realizacji planu 6-letniego, planu budowy fundamentów Polski Socjalistycznej.

M. in. w depezy załogi kopalni „Czeladź“, czytamy: „Z serdecznym wzruszeniem witamy ogłoszenie Karty Górnicy, która stawia zawód górnika na honorowym miejscu. Rozumiemy, że tak wielki akt mógł być nadany tylko w warunkach, gdy władza jest w ręku ludu, a Państwem naszym kieruje klasa robotnicza. Rozumiemy również, że Karta Górnicy mogła powstać tylko w oparciu o wzory przywilejów, przysługujących górnikom w Związku Radzieckim.

Górnicy kopalni „Łagiewniki“ piszą m. in.: „Z wielkim entuzjazmem i radością witamy uchwalenie Karty Górnicy. Stwierdzamy przy tym, że Rząd ludowy ołacza nas stałą troskliwą opieką. W dowód wdzięczności dla naszych władz i w odpowiedzi wszystkim wrogom demokracji ludowej, postanawiamy pracować jeszcze

To, o czym marzyły w ciągu setek lat najbardziej wzniosłe, przodujące umysły ludzkości, uczyniła prawem niewzruszonym Konstytucja ZSRR — konstytucja zwycięskiego socjalizmu i rozbudowanej demokracji socjalistycznej.

JULIAN PRZYBÓŚ

WĘGIEL I MARMUR

Ślucham gwizdu pociągów, liczę, myślę, liczę dni na tony węgla, bez liku, na zawarty w nim płomień, pozdrowienie od górników, liczę rytm...

Czy to on, śląski hawlerz — zrywając wieniec podziemnego lauru szerniałego w bryle — czy kamieniarz włoski, scarpellino, w czarno-białą skalę się wrył? Jasna góra marmuru świecąca nad doliną ryła jego twarz, czarny marmur?

Liczę rytm kół unoszących lekko echa kilofów i młotów zaokrąglone na odległość...

To on górnik i rzeźbiarz — maszynista — architekt, Milionoreki, który ruszył wiek, jakby stracił epokę ze szczytem; i ten, który dźwignął Carrary miast, góry wstępujące na kolumny za wskazaniem dłoni; zaniewidził z wysiłku jak gdyby na chwilę starł tę piękność, kropkę swego potu; i znów — wieloreką pracujących ludzi wyzwala płomień i piękno: PRZEKAZUJE RYTM REWOLUCJI.

Robotnicy Wielkopolski

przygotowują dary dla Generalissimusa Stalina

Robotnicy coraz to nowych zakładów pracy z terenu całej Wielkopolski donoszą o podarkach jakie przygotowują dla Generalissimusa Józefa Stalina z okazji 70 rocznicy Jego urodzin.

Między in. załoga Fabryki Porcelany i Porcelitu w Chodzieży przygotowała 5 artystycznych talerzy, na których umieszczono stylizowane sylwetki chłopów wielkopolskich w regionalnych strojach. Poli-

graficy z Państwowych Zakładów nr 1 w Poznaniu opracowują specjalne wydanie jednego z wielkich dzieł Józefa Stalina „O wielkiej wojnie ojczyznianej Związku Radzieckiego”. Również artystycznym jest podarek robotników Wytwórni Polskiego Monopolu Tytoniowego w Poznaniu: piękna, mosiężna kasetka napełniona zostanie specjalnym wydaniem bezustnikowych papierosów „Urodzinowych”. Robotnicy Wielkopolskich Zakładów Przemysłu Drzewnego wykańczają piękne jaworowe biurko i fotel. Prezent ich uzupełnią portrety najlepszych przodowników pracy WZPD.

Na tle chluby produkcji swej fabryki, polskiej opony „Stomil” robotnicy Fabryki Przemysłu Gumowego w Starołęce umieścili miniaturowy model zakładu.

Również robotnicy rolni przygotowują dary dla Wodza Światowego Obozu Pokoju i Postępu: w pięknym albumie umieszczono fotografie najlepszych przodowników Państwowych Gospodarstw Rolnych. Chłopi zrzeszeni w Związku Samopomocy Chłopskiej przygotowali oryginalny dar: dudy wielkopolskie oraz kompletny strój dudziarza.

Najlepsi przodownicy „Polskiej Wełny” w Zielonej Górze podjęli zobowiązania na cześć 70-rocznicy urodzin Generalissimusa Józefa Stalina.

Przodujący racjonalizatorzy Zakładów „Polska Wełna” w Zielonej Górze: Jan Prus, Stefania Zawadzka i Wincenty Grecki postanowili specjalnie podjętymi zobowiązaniami uczcić 70 rocznicę urodzin Wodza Światowego Proletariatu — Generalissimusa Józefa Stalina.

wydajniej, niż dotychczas, tworząc nowe brygady zespołowe co z kolei usprawni i podniesie poziom wydobywania.

Załoga kopalni „Bielszowice” stwierdza w nadesłanej depezy, że Kartę Górnicy przyjmują z wielką radością, jako wyraz oceny ciężkiej pracy górnika, jego hartu i wytrwałości przy budowie Polski Socjalistycznej.

Depesza od załogi kopalni „Eminencja” zawiera zobowiązanie powiększenia stanu brygad zespołowych oraz wprowadzenia współzawodnictwa pomiędzy wszystkimi oddziałami wydobywczymi.

Załoga kopalni „Wanda-Lech” z okazji nadania przywilejów górnikom, składa uroczyste ślubowanie, że doloży wszelkich starań, by zadania postawione przed kopalnią na okres planu 6-letniego zostały wykonane przedterminowo.

Podobne depechy napłynęły od załóg wielu innych kopalni, a mianowicie: kopalni „Rymer”, „Siersza”, „Kleofas”, „Matylda”, „Barbara”, „Wiczorek”, „Chwałowice”, „Klimontów”, „Andaluzja”, „Michał”, „Śląsk”, „Anna”, „Grodziec”, „Jowisz”, „Wujek”, „Siemianowice”, „Knurow”.

Konsekwentna polityka Związku Radzieckiego wyrazem walki o pokój i międzynarodowe bezpieczeństwo

Minister WYSZYŃSKI demaskuje anglo-amerykańskich podżegaczy wojennych

NOWY JORK (PAP). Na plenarnym posiedzeniu Zgromadzenia Narodów Zjednoczonych odbyła się dyskusja nad projektem rezolucji radzieckiej, potępiającej przygotowania do nowej wojny, prowadzone w szeregu krajów, a przede wszystkim w Stanach Zjednoczonych i w Anglii oraz domagającej się ogłoszenia zakazu broni atomowej i zawarcia paktu między 5 wielkimi mocarstwami dla utrwalenia pokoju.

Przewodniczący delegacji ZSRR, minister Wyszynski wygłosił przemówienie, w którym podkreślił, że projekt rezolucji radzieckiej jest dalszym ciągiem i rozwinięciem tych pokojowych propozycji, które były niejednokrotnie już wysuwane przez delegację ZSRR na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych i które stanowią zasadniczą linię radzieckiej polityki zagranicznej, będącej wyrazem konsekwentnej walki o pokój, o bezpieczeństwo i o przyjaźń między narodami.

Zasadą polityki zagranicznej Związku Radzieckiego jest walka przeciwko wszelkim wojnom, walka o zachowanie pokoju i o zabezpieczenie normalnych stosunków ze wszystkimi krajami, które gotowe są utrzymać takie stosunki z ZSRR.

Wyszynski podkreślił, że blok anglo-amerykański narusza systematycznie Kartę ONZ i podrywa w ten sposób autorytet Organizacji oraz doprowadza do zera jej znaczenie w sprawach międzynarodowych. Świadczą o tym tworzenie agresywnych bloków w rodzaju paktu atlantyckiego, lub układu brukselskiego oraz zmontowanie planu Marshalla.

Polityka Stanów Zjednoczonych jest wynikiem dążenia do panowania nad światem, jest wyrazem imperialistycznych planów zdobycia światowej hegemonii. Napotyka ona

jednak na przeszkodę nie do przezwyciężenia w postaci potężnego ruchu na rzecz pokoju, na czele którego stoi Związek Radziecki — broniący wiernie bezpieczeństwa narodów i zwalczający wytrwale politykę wojenną.

Wyszynski zaznaczył, że właśnie w chwili, gdy toczy się dyskusja nad propozycjami radzieckimi w ONZ w Stanach Zjednoczonych słyszy się coraz głośniejsze wezwania do nowej wojny, a generalnie amerykańscy zastanawiają się z całym cynizmem, ile ludności cywilnej mogłoby zginąć w przyszłej wojnie.

Wyszynski oświadczył, że delegacja radziecka zgadza się z propozycją przewodniczącego Zgromadzenia ONZ Romulo by Stany Zjednoczone, Anglia, ZSRR, Francja, Chiny i Kanada czyniły w dalszym ciągu wysiłki, by znaleźć rozwiązanie problemu zakazu broni atomowej.

Przemówienie to zerwało maskę z anglo-amerykańskich podżegaczy wojennych i wrogów pokoju. Dowiodło ono całemu światu, że zagrożenie pokoju pochodzi ze strony Stanów Zjednoczonych i Anglii, które usiłują wszelkimi sposobami nie dopuścić do uczynienia z ONZ skutecznego narzędzia utrwalenia pokoju i przeciwstawiają się w tym celu radzieckiemu programowi pokoju.

Rzeczowe, partię faktami niezbitymi argumentami oświadczenie przewodniczącego delegacji radzieckiej, wywołało konsternację wśród brytyjsko-amerykańskich wrogów pokoju.

Realizacja planu 6-letniego na wsi gwarancją postępu i dobrobytu szerokich mas chłopskich

WARSZAWA (PAP). W czasie obrad Kongresu Zjednoczeniowego Stronnictwa Ludowych, min. Rolnictwa i R. R. — Jan Dąb-Kociół — omówił zadania rolnictwa w planie 6-letnim. Referat ten był rozwinięciem fragmentów referatu prezesa ZSCh — Ignara o drogach rozwoju społecznego i gospodarczego wsi polskiej.

Celem planu sześcioletniego w rolnictwie — mówił m. in. min. Dąb-Kociół — jest wprowadzenie naszego rolnictwa ze stanu zacofania na drogę postępu i rozwoju. Główne zadania produkcyjne sprowadzają się do tego, że w 1955 roku przeciętna wydajność zbóż z 1 ha powinna wzrosnąć o 4 q w porównaniu z wydajnością z roku 1949, a w dziedzinie hodowli na każde trzy sztuki inwentarza powinno przybyć dwie nowe sztuki.

Jeśli chodzi o uprawy roślin zbożowych, to stopniowo będzie się zmniejszać uprawa żyta i owsa, a jednocześnie dążyć do zwiększenia powierzchni upraw pszenicy i jęczmienia. Ogółem powierzchnia uprawy roślin zbożowych zmniejszy się do 1955 roku o 10 proc.

W dziedzinie hodowli plan sześcioletni przewiduje podniesienie stanu pogłowa bydła do 1955 roku o 50 proc., czyli do ilości 9,5 miliona sztuk. Liczba krów wzrośnie o 60 proc. i wyniesie pod koniec realizacji planu sześcioletniego 6,460 tysięcy sztuk. Dzięki zwiększeniu pogłowa, lepszej pielęgnacji i racjonalnemu żywieniu, wzrośnie kilkakrotnie produkcja mięsa i mleka. M. in. przewiduje się osiągnięcie w 1955 r. przeciętnej mleczności krów wynoszącą 1900 l.

Na meliorację w okresie sześciolecia przeznaczona jest kilkadziesiąt miliardów złotych.

Dużą rolę w podniesieniu produkcji rolnej odegra zastosowanie na szeroką skalę zdobyczy zootechniki, agrotechniki oraz postępu technicznego. Przed wszystkim wzrośnie wielokrotnie mechanizacja pracy rolnej. Liczba traktorów wzrośnie do 1955 roku do 6 tysięcy sztuk, co pozwoli na zmechanizowanie 1/3 części robót rolnych. Rolnictwo w okresie 1950—1955 otrzyma około 100.000 siewników. Prace żniwne wykonywane będą również w poważnej części przy pomocy maszyn.

Zrealizowanie planu sześcioletniego wymaga mobilizacji wielkich środków finansowych. Sumy przewidziane na inwestycje w latach 1950—1955 będą siedmiokrotnie wyższe od sum, wydanych na ten cel w planie trzyletnim. W porówna-

niu do 1949 roku wydatki na budownictwo wiejskie w okresie planu sześcioletniego zwiększą się 60 razy, na mechanizację 15 razy, na meliorację 17 razy, na inwentarz żywy 8 razy, na weterynarię 22 razy i na elektryfikację 65 razy.

W naszym rozdrobnionym — indywidualnym rolnictwie — pole do stosowania nowych systemów i postępu technicznego jest ograniczone. Dlatego postęp rolnictwa, wzrost produkcji rolnej możliwy jest tylko w gospodarstwach uspołecznionych, w spółdzielniach produkcyjnych, których ilość w okresie realizacji planu sześcioletniego stale będzie wzrastać.

„W realizacji planu sześcioletniego — powiedział w zakończeniu swego referatu min. Dąb-Kociół — winny wziąć udział szerokie masy chłopskie.

Dlatego też plan ten musi znać cała wieś. Cała wieś musi go realizować i cała wieś musi żyć sprawą realizacji tego planu, planu wielkiego postępu i wielkich przemian, które poprowadzą wieś do dobrobytu, kultury i szczęścia.”

Wzmoczoną pracę dla kraju uczczą masy pracujące Polski 70 rocznicę urodzin Generalissimusa Stalina

WARSZAWA (PAP). W ramach przygotowań do obchodu 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Józefa Stalina, załogi zakładów pracy rozwinęły szerokie współzawodnictwo międzyzakładowe oraz między brygadami o lepsze i szybsze wykonanie planów produkcyjnych.

Hutnicy i metalowcy meldują: Robotnicy stalowni huty „Batory” zobowiązali się wykonać grudniowy plan produkcji w 115 proc. Czołową wytopią: Paweł Wolan i Leon Herko zadeklarowali skrócenie do 21 grudnia br. czasu wytopu stali do 4 godzin 30 minut, podczas, gdy dotychczas najlepszy wytop trwał od 4 godzin 45 minut do 5 godzin 20 minut.

• Załoga kuźni i piasowni tej samej huty zobowiązała się podnieść do 21 grudnia br. średnie wykonanie normy o 3 proc. w porównaniu z ubiegłym miesiącem i podwyższyć o 15 proc. wydajność stali stopowo-narzędziowej.

Zespół, obsługujący prasę 1.000-tonową na czele z przewodnikami pracy: Pekała i Czajka, zobowiązał się w grudniu br. do maksimum wykorzystać zdolność produkcyjną swego agregatu i uzyskać w ten sposób około 3.000 zł oszczędności na każdej tonie odkutej stali. Kowal Sójka wykona do dnia urodzin Józefa Stalina swoją normę techniczną w 140 proc.

Robotnicy odlewni i emalierni w woj. pomorskim postanowili na naradzie wytwórczej wybudować nowe urządzenie wyciągowe w oczyszczalni oraz wykończyć przedterminowo budowę żaluzji fabrycznej.

Załoga betoniarzy nr 5, podległej wytwórni betonów w Warszawie, w celu uczczenia 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina, zobowiązała się pobić rekord dzienny produkcji cienkościennych pustaków grubozobetonowych systemu t.k. Dotychczasowy rekord betoniarzy wynosił 330 szt. przy obowiązującej normie 125 szt. dziennie.

Robotnicy budowlani PPB nr 3 w Kielcach na ogólnym zebraniu postanowili na wnio-

sek grupy 31 robotników, rozpocząć przed terminem budowę jednego z wielkich budynków administracyjnych w Kielcach. Na dzień rocznicy urodzin Stalina, tj. na 21 grudnia, robotnicy zobowiązali się wykonać wykop w 75 proc. i założyć kamień węgielny.

Pracownicy spółdzielczy na naradzie w dniu 1 bm. uchwalili: „pogłębić wśród mas spółdzielczych znajomość życia i działalności Józefa Stalina.”

Do szerokiej akcji uczczenia 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina, zainicjowanej przez robotników, włączyła się również wieś polska. Robotnicy rolni zespołu PGR Liszki w woj. olsztyńskim postanowili wykonać plan orki zimowych przedterminem propagować spółdzielczość we wszystkich jej formach oraz pogłębiać przyjaźń polsko-radziecką.

WYMIANA misji dyplomatycznych

PRAGA (PAP). Jak donosi Agencja CTK, prezydent Klement Gottwald mianował ambasadora dr. Ottona Fischla — szefem czeskosłowackiej misji dyplomatycznej przy rządzie Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Prezydent Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Wilhelm Pieck mianował ambasadora Fritza Grossa — szefem misji dyplomatycznej przy rządzie czeskosłowackim.

Zatonął prom z samochodem

Na przejeździe przez Wartę w Rogalinie pod Poznaniem, zatonął wczoraj prom wraz z samochodem Portu Rzecznego i Przeladowni Miejskiej z Poznania. Zatonienie nastąpiło wskutek zerwania się nadwieszonych łańcuchów promowego. Kierowca samochodu Roman Galszka zdołał się uratować, wyskakując przez wybite okno szoferki.

Wypadek wydarzył się wskutek niedopatrzania Zarządu Drog Wodnych w Sremie, będącego właścicielem promu. Zarząd Miejski w Poznaniu poniosł wskutek zatonięcia samochodu poważne straty, gdyż oprócz uszkodzeń, jakim uległo auto, zniszczona została część

ściolowa białozna i cement, transportowane dla Domu Dziecka w Rogalinie.

Na miejsce wypadku przybyły natychmiast straże pożarne z Poznania i Mosiny. Wczorajsze próby wyciągnięcia samochodu z głębokości w tym miejscu Warty nie dały pomyślnych wyników. (c)

Ponad 96 milionów zł oszczędności przyniosą pomysły racjonalizatorów przemysłu rolnego i spożywczego

WARSZAWA (PAP). Ruch racjonalizatorski w zakładach wytwórczych i przetwórczych, podległych Ministerstwu Przemysłu Rolnego i Spożywczego, zaleca coraz szersze kregi.

W ciągu 10 miesięcy br. do komisji usprawnień przy Ministerstwie Przemysłu Rolnego i Spożywczego wpłynęło ogółem 415 wniosków racjonalizatorskich, z czego 193 zatwierdzono. Zastosowanie ich w produkcji przyniesie ponad 96 691 tys. zł oszczędności rocznie. Ogólna kwota premii, wypłaconych racjonalizatorom wynosi 5 081 tys. zł.

Obrady aktywu ZSCh w Poznaniu

W wojewódzkim Ośrodku Szkoleniowym ZSCh w Poznaniu odbyła się wczoraj narada aktywu samopomocowego z udziałem prezesów ZOP i ZSCh, sekretarzy, inspektorów organizacyjnych, kulturalno-oswiatowych, współzawodniczą i organizacji wsi. Naradzie przewodniczył Fr. Bączyk — prezes Wojewódzkiego Oddziału Zw. Sam. Chł. Referat na temat spółdzielczości produkcyjnej i konieczności wzmocnienia pracy ZSCh wygłosił sekretarz Malinowski.

Wspaniałe sukcesy górników polskich

KATOWICE (PAP). Tegoroczny „Dzień Górnika” obchodzą załogi kopalni węgla kamiennego wśród rosnących z dnia na dzień sukcesów gospodarczych.

Do 3 grudnia br. wykonali przedterminowo plan 3-letni: Rybnickie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego, Zjednoczenie Dąbrowskie, Rudzkie i Bytomskie. Ogółem 38 kopalni zameldowało o wykonaniu zadań przewidzianych planem trzyletnim.

Jednocześnie z rosnącymi osiągnięciami produkcyjnymi przemysł węglowy zaoszczędził w ciągu trzech kwartałów bieżącego roku ponad 4 miliardy 300 milionów złotych.

KATOWICE (PAP). — Górnicy jednej z największych w Polsce kopalni „Szombierki”, podległej Rudzkiemu Zjednoczeniu Przemysłu Węglowego, którzy już 28 października zrealizowali swe trzyletnie zadanie produkcyjne, zameldowali o sukcesie wypełnienia w dniu 2 grudnia rocznego planu produkcji.

USTRÓJ RADZIECKI — ustrojem przodującym

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa dokonała głębokich przemian we wszystkich dziedzinach życia b. carskiej Rosji. Te głębokie przemiany sprowadzają się w zasadzie do najważniejszego, do przemian ustrojowych.

Ustrój ZSRR — oparty na realizacji ideologii marksizmu-leninizmu — nie powstał nagle, nie został „wprowadzony” nazajutrz po Rewolucji, jakkolwiek budowa nowego ustroju rozpoczęła się w ową pamiętną pierwszą noc — z 7 na 8 listopada 1917 roku, kiedy II Zjazd Rad uchwalił historyczne dekrety „O ziemi”, „O pokoju” i o utworzeniu radzieckiego rządu. Długa i żmudna droga rozwojową przeszedł ustrój radziecki w ciągu 32 lat istnienia Republiki Rad; w tym okresie wytrzymał najcięższe próby ogniowe: wojnę interwencyjną i domową (1917 — 1922) — i najstraszniejszą z wojen w historii świata: najazd hitlerowski. W czym tkwi siła i trwałość przodującego ustroju świata?

Ustrój radziecki — po raz pierwszy w historii ludzkości — opiera się na władzy politycznej ludzi pracy: chłopów, robotników i inteligencji pracującej. Po raz pierwszy od czasu powstania społeczeństwa klasowego — ustrój radziecki zlikwidował klasę wyzyskiwawczą, zniósł antagonizmy i walki klasowe: zrealizował socjalizm i jest na drodze do zbudowania bezklasowego społeczeństwa komunistycznego.

Istota i tendencje rozwojowe ustroju ZSRR stanowią przewrót postępowy, są drogowskazem i gwiazdą przewodnią ludzkości.

Ze zniesieniem prywatnej własności narzędzi i środków produkcji oraz bogactw naturalnych kraju, z ich u społecznieniem, tj. wprowadzeniem socjalistycznego systemu gospodarczego, socjalistycznej własności narzędzi i środków produkcji oraz bogactw naturalnych ziemi — w ustroju radzieckim zlikwidowano raz na zawsze wyzysk człowieka przez człowieka (art. 4 Stalinowskiej Konstytucji). W tej zasadzie ustrojowej tkwi źródło niewyczerpanej siły rozwoju i postępu społecznego. Zniesienie wyzysku, likwidacja klas, które na wyzysku opierały swoje istnienie, sprawiły, że społeczeństwo stanowi obecnie tylko masy pracujące, dotychczas wyzyskiwane i ujarzmiane. „ZSRR jest socjalistycznym państwem robotników i chłopów” — głosi art. 1 Konstytucji Stalinowskiej.

Na podstawie przyjaźnej współpracy obu zasadniczych klas społeczeństwa radzieckiego, robotników i chłopów... „rozwinęły się takie siły rozwojowe, jak moralno-polityczna jedność społeczeństwa radzieckiego, przyjaźń narodów ZSRR, radziecki patriotyzm” (Stalin). Struktura klasowa Związku Radzieckiego przeszła od czasu Rewolucji olbrzymią drogą rozwojową: w referacie „O projekcie konstytucji ZSRR” powiedział jej twórca, Stalin w roku 1936: „Klasa robotnicza ZSRR to zupełnie nowa — wyzwolona z wyzysku klasa robotnicza, jakiej nie znała jeszcze historia ludzkości... zupełnie nowa pracująca inteligencja, jakiej nie znał żaden kraj na kuli ziemskiej”.

Na takiej strukturze ekonomicznej i społecznej opiera się ustrój radziecki — przodujący, gdyż stworzył i utrwalił, tworzy i buduje nową treść, nowe wartości i nowe formy: wyższe, lepsze, sprawiedliwsze, wznoszące ludzkość na wyższy stopień rozwoju.

Przodujące znaczenie ustroju radzieckiego polega również na sprawiedliwym i postępowym rozwiązaniu sprawy narodowej, na stworzeniu rzeczywistej i szczerzej przyjaźni między narodami radzieckimi. Państwo radzieckie jako socjalistyczne państwo wielonarodowe, państwo związkowe,

złożone z republik narodowych (16 tzw. związkowych i kilkudziesięciu autonomicznych republik, obwodów i okręgów narodowych), opiera się na zasadach proletariackiego internacjonalizmu i leninowsko-stalinowskiej polityki narodowościowej. Zasady te głoszą: 1) równość, równouprawnienie i wzajemne szanowanie narodów, 2) wzajemną pomoc i współpracę narodów (gospodarczą, społeczno-polityczną i kulturalną) celem wyrównania różnic rozwojowych, 3) wspólne dążenie do rozwoju kultury radzieckiej: socjalistycznej w treści, narodowej w formie — oraz 4) kulturowanie najlepszych rewolucyjnych tradycji narodowych.

W dziedzinie politycznej przodujący ustrój radziecki o-

siągnął pełną i prawdziwą demokrację — demokrację socjalistyczną. „Cała władza w ZSRR należy do ludu pracującego miast i wsi — w postaci Rad Delegatów Ludu Pracującego (art. 3 Konstytucji). Wszyscy obywatele radzieccy powyżej 18 roku życia mają czynne i bierno prawo wyborcze, bez żadnych ograniczeń lub cenzusu. Każdy delegat ma obowiązek sprawozdawczy wobec wyborców i może być w każdej chwili uchwałą większości swoich wyborców odwołany. Ustrój radziecki realizuje pełne i faktyczne ludowe państwo. Wolność w ZSRR — to przede wszystkim wolność od wyzysku, równość i powszechność życiowego startu, wolność wyboru drogi życiowej, zgodnie z osobistymi uzdolnieniami i zamiłowaniem.

Następną cechą ustroju radzieckiego jest szlachetna i sprawiedliwa zasada: „praca w ZSRR jest obowiązkiem i sprawą honoru każdego zdolnego do pracy” (art. 12 Konst. Stal.). Zgodnie z tą zasadą socjalizmu: „od każdego według

jego zdolności — każdemu stosownie do zasług”. Ustrój radziecki gwarantuje pełną realizację praw osobistych i obywatelskich, wyłączonej w Konstytucji Stalinowskiej art. 118 — 129, a mianowicie: prawo do pracy, do wypoczynku — do materialnego zabezpieczenia na starość — do nauki — równouprawnienie kobiet, równouprawnienie wszystkich obywateli, bez względu na narodowość i rasę.

Ustrój radziecki gwarantuje faktyczną i pełną wolność sumienia i uprawiania kultów religijnych. Ustrój radziecki stwarza faktyczne i materialne warunki dla realizacji konstytucyjnie zagwarantowanej wolności słowa, druku, zgromadzeń, manifestacji i pochodów ulicznych.

Ustrój radziecki jest przodujący, gdyż przekształcił Rosję... w państwo przodujące w świecie nieznanym w historii ludzkości rozkwitem cywilizacji i kultury, kraj przodujący bogactwem i dobrobytem, w oazę szczęśliwego i światłego życia wszystkich ludzi pracy...“ (Zdanow).

Konstytucja zwycięskiego socjalizmu

W 1936 roku VIII nadzwyczajny Zjazd Rad Delegatów ZSRR przyjął jedynymyślnie nową konstytucję Związku Radzieckiego — konstytucję zwycięskiego socjalizmu, którą od imienia jej twórcy naród nazwał Konstytucją Stalinowską. Konstytucja ta — to wspaniały bilans walki narodu rosyjskiego o socjalizm, bilans zwycięstw, odniesionych pod genialnym kierownictwem wielkiego wodza narodów, Józefa Stalina.

Po obaleniu władzy obszarników i kapitalistów w r. 1917 rosyjska klasa robotnicza ujęła władzę w swe ręce i pod wodzą Lenina i Stalina — w zwycięskiej walce klasowej — zła mała opór klas wyzyskujących, przystępując do budowy społeczeństwa socjalistycznego.

Po śmierci wielkiego założyciela państwa radzieckiego, Lenina, wierny jego uczeń i najbliższy towarzysz broni, Józef Stalin, stanął na czele walki klasy robotniczej i mas pracujących ZSRR o socjalistyczną przebudowę społeczeństwa.

Budownictwo przemysłu socjalistycznego odbywało się w Związku Radzieckim pod bezpośrednim kierownictwem Stalina: nie ma takiej gąszi przemysłu, czy wielkiego przedsiębiorstwa, którego utworzenie nie byłoby związane z jego imieniem.

W wyniku pomyślnej realizacji stalinowskiego planu socjalistycznego uprzemysłowienia kraju, stworzono bazę techniczną przebudowy rolnictwa, Stalin kierował bezpośrednio całym budownictwem kolchozowym w ZSRR.

W ciągu krótkiego okresu historycznego Związek Radziecki stał się przodującym mocarstwem przemysłowo-rolniczym.

Tam, gdzie niegdys rozciągał się goły step i tajga, wyrosły setki nowych miast, ogromne fabryki, wyposażone w nowoczesny, przodujący sprzęt techniczny, elektrownie, kopalnie. Nowe linie kolejowe przecięły ogromne połacie kraju. Przekopane kanały połączyły najważniejsze drogi wodne. Już w roku 1936 przemysł socjalistyczny siedmiokrotnie przewyższył poziom produkcji przedwojennej i zajął w gospodarce narodowej dominujące stanowisko.

Miliony chłopów radzieckich pod kierunkiem klasy robotniczej ZSRR weszły na drogę rolnictwa socjalistycznego.

Na polach, gdzie dotychczas

uprawiano ziemię prymitywnymi narzędziami — sochą i plugiem — ukazały się setki tysięcy doskonałych maszyn rolniczych, traktorów i kombajnów. Powstały sowchozy i kolchozy, produkujące artykuły rolnicze w rozmiarach, o jakich nie mogły nawet marzyć gospodarstwa obszarne carskiej Rosji. Zlikwidowano ostatnią klasę kapitalistyczną kraju — kapitalistów wiejskich.

Równoległe ze wzrostem gospodarczej i politycznej potęgi kraju radzieckiego, rosła i kroczyła jego niezawisłość, umacniała się zdolność obronna. Armia Radziecka, marynarka i lotnictwo stały się niezłomną, niezwyciężoną siłą.

Sukcesy budownictwa socjalistycznego spowodowały nieprzerwany wzrost dobrobytu i stałe podnoszenie się poziomu kultury narodu radzieckiego. Rozwój nauki i rozkwit kultury kroczy naprzód siedmiomilowymi krokami.

Te osiągnięcia pod kierownictwem wielkiego Stalina historyczne sukcesy mas pracujących ZSRR znalazły wymowne odbicie w Konstytucji Stalinowskiej — konstytucji zwycięskiego socjalizmu.

Konstytucja Stalinowska ujęła w formę ustawy historyczne zwycięstwa narodu radzieckiego. W prostej i zwiezłej formie mówi ona o wyzwoleniu mas pracujących ZSRR spod jarzma kapitalistycznego, o wielkich osiągnięciach narodu radzieckiego, o prawdziwej, konsekwentnej, radzieckiej demokracji socjalistycznej.

Konstytucja Stalinowska bierze za punkt wyjścia fakt likwidacji ustroju kapitalistycznego. Podstawą jej są zasady socjalizmu, które znalazły wyraz w likwidacji własności prywatnej narzędzi i środków produkcji, w ustanowieniu socjalistycznej własności, ziemi, lasów, fabryk, kopalń, wszystkich zasadniczych narzędzi produkcji.

Konstytucja Stalinowska bierze za punkt wyjścia fakt likwidacji w ZSRR klas wyzyskujących, fakt całkowitego zniesienia wyzysku człowieka przez człowieka.

W Konstytucji Stalinowskiej znalazły wspaniałe odbicie wielkie zwycięstwa zwycięskiego socjalizmu — prawo każdego obywatela do pracy, prawo do wypoczynku, do wykształcenia, do zabezpieczenia materialnego na starość, lub na wypadek choroby.

Konstytucja wskazuje na fakt, że władza w państwie należy do robotników i chłopów, że kierownictwo państwem znajduje się w rękach klasy robotniczej, jako przodującej klasy społecznej.

W przeciwieństwie do konstytucji państw burżuazyjnych

konstytucja Związku Radzieckiego jest głęboko internacjonalistyczna i ustanawia — jako niezachwiane prawo — równouprawnienie wszystkich narodów i ras. Konstytucja radziecka gwarantuje zamieszkałym na terenie Związku Radzieckiego obywatelom wszystkich narodowości równe prawa we wszystkich dziedzinach życia społecznego, gospodarczego, państwowego i kulturalnego.

Konstytucja Stalinowska przepojona jest konsekwentnie duchem demokratycznym. Jest to demokracja — prawdziwie ludowa w odróżnieniu od „demokracji” krajów kapitalistycznych, która istnieje jedynie dla bogaczy, wyzyskiwaczy, nie zaś dla mas pracujących.

Konstytucja Stalinowska zapewnia powszechne, tajne, bezpośrednie i równe prawo wyborcze dla wszystkich obywateli. Nie zna ona różnic w prawach ludzi wykształconych i niewykształconych, mężczyzn i kobiet, nie zna dyskryminacji rasowej i narodowej. „Nie stan majątkowy, nie pochodzenie narodowe, nie płeć, nie stanowisko służbowe, lecz osobiste zdolności i osobista praca każdego obywatela określają jego położenie w społeczeństwie.” („Zagadnienia leninizmu”, wyd. „Książka” 1945, str. 477.)

W okresie wielkiej wojny narodowej, w walce na śmierć i życie przeciwko siłom faszystów i reakcji imperialistycznej, państwo socjalistyczne udowodniło, że jest niezwyciężone. Kraj socjalizmu nie tylko oparł się naciskowi silnego i podstępnego wroga, lecz po wojnie okazał się jeszcze potężniejszy. W wojnie przeciwko faszystowskiemu niemieckiemu, przeciwko imperializmowi japońskiemu, Związek Radziecki odniósł — pod kierownictwem wielkiego Stalina — zwycięstwo nie tylko wojskowe, lecz i moralne.

Dzięki Związkowi Radzieckiemu, dzięki jego zwycięstwom w ostatniej wojnie, masy pracujące krajów demokracji ludowej zrzuciły z siebie jarzmo wyzyskiwaczy i przystąpiły do budowy socjalizmu. Konstytucja Stalinowska jest dla nich wzorem i źródłem natchnienia do walki o nową, lepszą przyszłość.

W walce mas pracujących wszystkich krajów o pokój, demokrację i socjalizm, Konstytucja Stalinowska jest gwiazdą przewodnią, oświetlającą im drogę do zwycięstwa i dającą wiarę w triumf idei socjalizmu.

Związek Radziecki żywi gorącą miłość do swego nauczyciela i genialnego wodza Józefa Stalina. Pod wodzą Stalina, pod sztandarem Konstytucji Stalinowskiej naród radziecki kroczy pewnie do komunizmu.

W. Penkowska

Teraz, kiedy mętna fala faszystów opluwa ruch socjalistyczny klasy robotniczej i miesza z błotem demokratyczne dążenia najlepszych ludzi świata cywilizowanego, nowa Konstytucja ZSRR będzie aktem oskarżenia przeciwko faszystom, aktem, świadczącym, że socjalizm i demokracja są niezwyciężone. Nowa Konstytucja ZSRR będzie moralną pomocą i realnym poparciem dla tych wszystkich, którzy obecnie prowadzą walkę przeciwko barbarzyństwu faszystowskiemu“.

(JÓZEF STALIN — „Zagadnienia leninizmu”).

OBOWIĄZKI OBYWATELA RADZIECKIEGO

Konstytucja Stalinowska daje obywatelowi radzieckiemu rozległe prawa i przywileje, nakłada jednak na niego i poważne obowiązki.

„Każdy obywatel ZSRR obywatel jest przestrzegać Konstytucji Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich” głosi artykuł 130 Konstytucji.

W Konstytucji Stalinowskiej wyrażona jest wola mas pracujących. Zapisane w niej jest to, co przedstawiciele ludu uważali za słuszne i konieczne dla interesów państwa i społeczeństwa. W Związku Radzieckim, po raz pierwszy w historii, prawo nie występuje przeciwko ludowi, nie dąży do ludu, lecz służy ludowi.

W imię więc interesów państwa radzieckiego, w imię budowy komunizmu, obowiązkiem obywatela radzieckiego jest ściśle przestrzegać praw Konstytucji Stalinowskiej.

Dalej, w tym samym artykule 130 Konstytucji powołane jest, że obowiązkiem obywatela ZSRR jest „przestrzegać dyscypliny pracy, sumiennie traktować obowiązki wobec społeczeństwa, szanować przepisy współżycia socjalistycznego“.

Człowiek radziecki rozumie, że pracuje na samego siebie. Dlatego odnosi się do swej pracy uczciwie, sumiennie, przestrzega dyscypliny pracy nie pod przymusem, lecz kierowany obowiązkiem wewnętrznym.

Każdy obywatel radziecki musi jasno zdawać sobie sprawę ze specjalnego znaczenia dyscypliny pracy w społeczeństwie socjalistycznym, gdzie gospodarka prowadzona jest według określonego planu, gdzie z góry wyliczone jest ile, jakich produktów i w jakim czasie winno dostarczyć, dane przedsiębiorstwo. Pogwałcenie dyscypliny pracy na każdym odcinku mać porządek całej gospodarki narodowej z ogromną szkodą dla państwa i ogółu społeczeństwa.

„Sumiennie traktować obowiązki wobec społeczeństwa”. Rozumie się przez to uwzględnianie wszystkich, co może być korzystne dla wzmocnienia i dla rozwoju społeczeństwa socjalistycznego, dla dobra ojczyzny.

Obowiązek społeczny w pojęciu przodujących obywateli radzieckich wymaga, aby każdy troszczył się o wspólne dzieło, aby wyżej stawiał interesy społeczeństwa niż osobiste, aby walczył przeciwko temu co przyczynia szkody krajowi. Świadomy swej roli obywatel radziecki nie będzie czekał, aż ktoś zajmie się niedociągnięciami w jego zakładzie pracy, lecz sam zabierze się do ich likwidacji.

Obywatele radzieccy wykazują tak wysokie poczucie obowiązku społecznego, o jakim nie może być mowy w żadnym z kapitalistycznych krajów.

Każdy pracujący w ZSRR żywo zainteresowany jest w tym, aby chronić, umacniać i pomnażać własność socjalistyczną.

Konstytucja Stalinowska za wrogów uważa ludzi, którzy sięgają po społeczną, socjalistyczną własność. Jednocześnie na każdego obywatela nakłada obowiązek troski o własność socjalistyczną (art. 131). Można przytoczyć liczne przykłady, gdy obywatele radzieccy dokazywali bohaterstwa, strzegąc własności społecznej.

Strzec i umacniać własność społeczną, to znaczy walczyć z rozrzutnością w gospodarce narodowej, z niedbalstwem, to znaczy obchodzić się z majątkiem społecznym ostrożnie, oszczędnie, tzn. nieustannie zwiększać wydajność pracy, ulepszać jej jakość i obniżać koszty produkcji.

„Służba wojskowa w szeregach Sił Zbrojnych ZSRR jest zaszczytnym obowiązkiem obywateli ZSRR” — mówi artykuł 132 Konstytucji.

Cóż może być bardziej zaszczytnego jak z orężem w ręku bronić socjalistycznej ojczyzny, pierwszego na świecie państwa robotników i chłopów, nadziei i ostoi mas pracujących całego świata w ich walce o wolność?

I dlatego młodzież radziecka z radością odbywa służbę wojskową, z dumą przyjmuje wreczony jej oręż, aby bronić swego kraju, nie szczedząc krwi i życia.

„Obrona ojczyzny jest świętym obowiązkiem każdego obywatela ZSRR” (art. 133), tzn., że bronić ojczyzny może i powinien nie tylko żołnierz Armii Czerwonej, lecz każdy obywatel Związku Radzieckiego.

Konstytucja określa zdradę wobec ojczyzny jako najcięższą zbrodnię. Naród radziecki gardzi zdrajcami ojczyzny. Za zdradę państwa prawo radzieckie stosuje w czasie wojny — najwyższą karę — rozstrzelanie, w okresie pokojowym — 25 lat obozu.

W swoim sławnym przemówieniu do narodu w dniu 3 lipca 1941 r. Stalin rozwinął konkretny program walki w obronie socjalistycznej ojczyzny. Powiedział wtedy, że nie tylko żołnierze i oficerowie Armii i Floty Czerwonej, lecz wszyscy obywatele Związku Radzieckiego powinni walczyć o każdą piędź ziemi radzieckiej, winni walczyć do ostatniej kropli krwi o miasto i wieś radzieckie. Stalin wzywał cały naród, aby wszelkimi siłami pomógł Armii Czerwonej w jej krwawym zmaganiu, wzywał do zorganizowania partyzantki na zapleczu wroga.

Wiernie i sumiennie spełnia naród radziecki obowiązki nałożone nań przez Konstytucję Stalinowską. Dowiódł tego swym zwycięstwem nad faszystami, dowodzi obecnie swą pokojową pracą nad budową społeczeństwa komunistycznego.

Felicja Mańska

Uchwały Biura Politycznego KC PZPR gwarancją umasowienia sportu oraz podniesienia jego poziomu

Rozmawiamy z mgr. KAROLEM HOFFMANNEM

Byli olimpijczyk, a wciąż jeszcze czołowy lekkoatleta, mgr Karol Hoffmann, znany jest wszystkim sportowcom polskim. I nie tylko sportowcom. Gimnastyka przeprowadzana przez niego w dni robocze z poznańskiej rozgłośni Polskiego Radia, stale powiększa i mobilizuje grono jego sympatyków. Ludzie pracy chętnie gimnastykują przed udaniem się do swoich zajęć. I słusznie. Gimnastyka to nie tylko podstawa sukcesów sportowców wyczynowych, lecz jest to dla każdego, gwarancją zdrowia, siły i koniecznej radości życia.

„Proszę mi wierzyć — rozpoczyna rozmowę z nami Karol Hoffmann — że swoje szczytowe wyniki w sporcie oraz ciągle jeszcze utrzymywanie się wśród czołówek polskich sportowców wyczynowych, zawdzięczam regularnemu uprawianiu gimnastyki. Zawodnik solidnie trenujący, jeżeli nie zapomni o codziennej gimnastyce, bez wysiłku i uszczerbku dla zdrowia poprawiać może stale swoje rekordy życiowe.”

Rozmach, jakiego dotąd w sporcie polskim nie było

Uchwały Biura Politycznego KC PZPR regulujące sprawy wychowania fizycznego w Polsce Ludowej są gwarancją umasowienia sportu, a równocześnie gwarancją poprawy poziomu przez sumiennych i pilnych zawodników. Obserwujemy na polu wychowania fizycznego rozmach jakiego w Polsce przedwojennej nigdy nie zanotowano! Zapewnienie możliwości treningowych, udostępnienie sprzętu, hal i boisk, ciągłe powiększanie fachowo wyszkolonej kadry instruktorskiej, dożywianie zawodników, akcja wczasów i obozów kondycyjnych itd. składają się na warunki, o których my zawodnicy starszej generacji nie śmieliśmy marzyć. A gdy dodamy do tego rozłoczenie opieki moralnej nad zawodnikami, ich ideowe szkolenie na uświadomionych obywateli, zorganizowanie i udostępnienie im życia świetlicowego, to odzwierciedlimy radosny klimat w jakim rozwijać się może wychowanie fizyczne w Polsce kroczącej do socjalizmu!

Wleń ma głos

Skończył się bezapelacyjnie okres elitarności w sporcie. Wszyscy mogą uprawiać wychowanie fizyczne korzystając z dobrodziejstw zagwarantowanych uchwałą KC PZPR. Także i ludzie wsi włączono w nurt spraw polskiego sportu. Frontalne podejście do wsi już choćby z okazji biegów narodowych pozwoliło wyłonić z niezliczonych mas chłopско-robotniczych zawodników, dziś już figurujących w kadrze reprezentacyjnej.

Poznańscy zawodnicy ustanowią nowe polskie rekordy

Oczywiście, że uchwała Biura Politycznego KC PZPR w dużej mierze pomoże także naszym czołowym zawodnikom do poprawy ich wyników. Jako „spec” od lekkiej atletyki z zainteresowaniem przyglądam się przede wszystkim zawodnikom z tej dziedziny sportu. Stawczyk i Adamczyk z pewnością w przyszłym roku ustanowią nowe rekordy polskie w swoich specjalnościach. Skałbani, Adamski, Sumiński, Jarzyński, Ohnesorge, Kielczewski, Bartęcki, Dziewolski, a z zawodniczek Cieślakówna, Adamska, Lesznerówna, Pytlakówna czy Tichanówna niewątpliwie poprawią rekordy okręgowe, a co najmniej swoje życiowe. A wymieniam przecież nie całą czołówkę poznańskich lekkoatletów. Liczni „weterani” na czele choćby z wiecznie młodym długodystansowcem Piot-

kowiak'em, niejednokrotnie zmuszą młodych do zaciętej walki o wyniki wyczynowe.

Gimnastyka tajemniczą sukcesów Stawczyka

Niejednokrotnie zastanawiano się nad tajemnicą Stawczyka, dzięki której — mimo nie nadzwyczajnych warunków fizycznych jak na szybkobiegacza — został akademickim re-

Karol Hoffman — olimpijczyk i czołowy lekkoatleta polski

kordzista świata w biegu na 200 m. Rozwiązanie zagadki jest proste. Jako słuchacz Studium Wychowania Fizycznego Uniwersytetu Poznańskiego Stawczyk codziennie gimnastykuje. To mu daje konieczną elastyczność, która obok wrodzonej a stale szlifowanej szybkości pozwala nam wierzyć, że Stawczyk, który czterokrotnie w tym roku wyrównał rekord na 100 m (10.6 sek.) wymaże go z listy, a swój wynik rekordowy na 200 m (21.2 sek.) poprawi.

Adamczyk będzie się odbijał lewą nogą

Otaczam szczególną opieką naszego rekordzistę w skoku w dal — mówi dalej Hoffmann. Sezon zimowy wykorzystujemy na doprowadzenie Adamczyka do szczytu formy w 10-boju, by na mistrzostwach Europy uzyskał wyniki odpowiadające jego możliwościom i wielkiemu talentowi. Niepokojono się w minionym sezonie kapryśną formą Adamczyka w jego specjalności — skoku w dal. Nasz rekordzista, ma silniejszą lewą nogę od prawej. A tymczasem dotąd skakał odbijając się prawą nogą. Po kilku intensywniejszych treningach wpływało to na osłabienie wyników, a w każdym razie denerwowało zawodnika, więc dlatego przestawiam Adamczyka odbicie na lewą nogę. Z tej nogi odbijać się będzie również przy skoku wwyż. Trening idzie doskonale. Adamczyk, który celem trenowania rzutów i biegów dojeżdża do Warszawy na „lekcje” do Gierutty i Gąsowskie-

Nowy rekord Wanina

Znany długodystansowiec radziecki Wanin, pobił na zawodach w Moskwie rekord ZSRR w biegu na 25 km, uzyskując doskonały czas 1:20:43.8 godz.

Jak wiadomo, Wanin ustanowił ostatnio rekord świata w biegu na 30 km a ponadto jest on 6-krotnym rekordzistą ZSRR na dystansach 10, 20, 25 i 30 km oraz w biegu maratońskim i godzinnym.

go, w przyszłym sezonie niezręcznie sprawi nam wiele radości. Rekord Polski w 10-boju jest wyraźnie zagrożony.

Natura ciągnie wilka do lasu

A pan jak przygotowuje się do przyszłorocznego sezonu? — zadajemy niedyskretne pytanie na zakończenie rozmowy.

Hoffmann śmieje się. „Prowadząc treningi z zawodnikami! — odpowiada — oczywiście sam utrzymuję się w kondycji. Lecz w charakterze zawodnika pewnie już nie pokażę się na boisku. Czas by nas „starych” zlizowali młodszy. Mają przecież teraz wyjątkowe warunki do pracy w sporcie. Choć kto-

wiel! Od roku 1945 przed każdym sezonem przyrzekam sobie wycofanie z czynnego życia sportowego i w... rezultacie stale jeszcze „pętam” się na liście 10 najlepszych polskich lekkoatletów. Wiadomo, „natura ciągnie wilka do lasu”.

Zyczymy mgr. Hoffmannowi jak największych sukcesów na polu pracy trenerskiej dla dobra sportu polskiego. I wierzymy, że jeszcze często zobaczymy popularnego „Karolka” na bieżni, skoczni czy rzutni lekkoatletycznej w charakterze przykładowego i pilnego zawodnika — wzór dla młodego pokolenia naszych sportowców.

Rozmowę przeprowadził W. Widor

U progu sezonu narciarskiego

Najmniej chyba popularnym sportem na terenie Poznania jest narciarstwo. Fakt ten nie świadczy bynajmniej o braku zainteresowania tym pięknym sportem, lecz tłumaczy się po prostu brakiem odpowiednich warunków terenowych w najbliższej okolicy Poznania, co niewątpliwie nie pozostaje bez wpływu na upowszechnienie tej dziedziny w takiej mierze, jak inne rodzaje sportu. Sytuacja ta poprawia się z roku na rok, a to dzięki obrotom, wczasom zimowym i kursom, które umożliwiają szerokim masom społeczeństwa, a szczególnie młodzieży uprawianie tego sportu.

Jeśli chodzi o indywidualne uprawianie narciarstwa, to niewątpliwie znajduje się duża grupa amatorów — lecz jeśli chodzi o zespołowe reprezentowanie barw Poznania na imprezach wyczynowych, to jedynie sekcja narciarska AZS spełnia to zadanie. Sekcja ta powstała w b. trudnych warunkach, lecz mimo to w miarę swych możliwości wywiązuje się ze swych zadań. Warto przypomnieć, że w roku 1948 AZS poznański na akademickich mistrzostwach Polski w Karpaczu zdobył trzecie miejsce, walcząc o tę lokatę z Krakowem, który reprezentują przedstawiciele kadry państwowej. W roku ubie-

głym reprezentowany był również na akademickich mistrzostwach

Andreadis i Kettnerova mistrzami CSR w tenisie stołowym

Tegoroczne mistrzostwa Czechosłowacji w tenisie stołowym były jednocześnie przeglądem obecnego poziomu przed mistrzostwami świata. Czechosłowacy przygotowują się do nich bardzo starannie, aby odzyskać utracony w ubiegłym roku tytuł mistrzowski. Nie spodzianką w finale konkurencji męskiej była porażka b. mistrza świata Vany, który uległ Andreadisowi w pięciu setach: 2:3 (19:21, 21:13, 21:12, 18:21, 13:21).

Tytuł mistrzowski w konkurencji kobiecej zdobyła była mistrzyni świata Kettnerova, która pokonała Fuerstową 3:1.

KOMUNIKAT

Zaprawa zimową piłkarzy Z. K. S. „Ogniw” przeprowadza się pod kierownictwem instruktora ob. Mazgaja w sali gimnastycznej szkoły podstawowej przy ulicy Jarochowskiego, w środy i soboty od godz. 18. Przybycie młodzieży i juniorów obowiązkowe.

Prawie 100 000 Wielkopolan startowało w Marszach Jesiennych

Organizowane w tym roku Marsze Jesienne łączyły świadomie dwa elementy: społeczno-wychowawczy i sportowy. Ich rola społeczno-wychowawcza polegała na związaniu sportowców z najpiękniejszą historią walk polskiego żołnierza, na masowym udziale sportowców w imprezach miesięcznej przyjaźni polsko-radzieckiej, przyjaźni, która jest gwarancją naszej niezależności, rozwoju gospodarczego, jest gwarancją utrwalenia pokoju.

Element drugi — oibryzmia rola Marszów Jesiennych w umasowieniu wychowania fizycznego, został w zupełności osiągnięty, o czym świadczy najlepiej wielka ilość startujących. W tegorocznych Marszach Jesiennych na terenie całego województwa ponadpięćseto-

Nowe kadry lekarzy sportowych

powstają przy Uniwersytecie Poznańskim

Nie wszystkim pewnie wiadomo, że w Poznaniu istnieje Sekcja Medycyny Sportowej i Szkolnej, pierwsza tego rodzaju placówka akademicka w Polsce. W dobie obecnej, gdy sport i wychowanie fizyczne otrzymały prawa obywatelskie i znajdują się pod opieką najwyższych władz państwowych, gdy każdy z nas nie tylko może, ale i powinien brać czynny udział w rozwoju kultury fizycznej — kwestia specjalizacji w medycynie sportowej nabiera szczególnie doniosłej wagi.

O tym, że zawodnicy powinni znajdować się pod stałą kontrolą lekarską — wie każdy. Obecnie jednak dążymy do umasowienia sportu, a więc opieka lekarska powinna objąć nie tylko jednostki, lecz ogół ćwiczących. Brak lekarzy sportowych odczuwa się dotkliwie na każdym kroku, toteż chcąc chociaż w części zapobiec wylaniającym się trudnościom, grupa słuchaczy wydziału lekarskiego U. P. zorganizowała Koło Medycyny Szkolnej i Sportowej, już w 1945 r.

W maju br., po dłuższej przerwie w życiu koła, z inicjatywy i pod przewodnictwem dr. Preislera, zebrało się grono studentów medycyny, aby reaktywować działalność sekcji, oraz wobec zmian jakie zaszły w międzyczasie, nadać jej nowy kierunek. Wybrano

nowy zarząd, który przedstawia się następująco: prezes — kol. Tadeusz Rudnicki, wiceprezes — kol. Aleksandra Janiszewska, sekretarz — kol. Grzegorz Langner.

Sekcja pracuje w oparciu o Stowarzyszenie Lekarzy Sportowych, Okręg Poznań z jednej strony, Owa choroba zawodowa nazywa się „Kacykowatość”. Objaśnienie Wychowania Fizycznego, gdzie też mieści się jej siedziba — z drugiej.

Co miesiąc odbywają się posiedzenia naukowe, na których wygłaszane są referaty i toczą się dyskusje z zakresu Medycyny Sportowej, często uzupełniane przezroczami.

W miesiącach letnich: czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień, członkowie sekcji pracowali na obozach sportowych, pełniąc funkcje p. o. lekarzy, higienistów względnie sanitariuszy — w Złocieniu, Sierakowie, Czerwieńsku i Ostródzie.

Obecnie przygotowuje się szereg prelegatów, którzy opracują cykl wykładów naświetlających zagadnienia sportu z punktu widzenia medycyny. Wygłaszać będą w poszczególnych klubach, stowarzyszeniach sportowych itp.

Kurs Medycyny Szkolnej i Sportowej obejmuje zasadniczo pięć lat, przy tym obok strony teoretycznej, uwzględnia w dużej mierze ćwiczenia praktyczne. Jako warunek konieczny do uzyskania dyplomu lekarza sportowego przewiduje się również zdobycie Odznaki Sprawności Fizycznej. Wobec projektowanego na wielką skalę rozwoju wychowania fizycznego w całej Polsce konieczność wykształcenia nowych kadr lekarzy sportowych jest kwestią niezmiernie ważną. Toteż fakt, że jeszcze w bieżącym roku akademickim kilkunastu młodych, pełnych zapału i starannie przygotowanych w tej dziedzinie lekarzy stanie w służbie zdrowia społeczności sportowej — pozostanie na pewno nie bez znaczenia.

Początek już jest zrobiony — a każdy początek jest najtrudniejszy.

Poznań z Woźniakiem i Grzelakiem przeciw Łodzi

Do międzyokręgowego spotkania pięściarskiego Poznań — Łódź, które odbędzie się w Poznaniu w dniu 8 grudnia br., reprezentacja Poznania wystąpi w następującym składzie (od muszej do ciężkiej): Woźniak („Kolejarz” Ostrów) Liedzki („Warta”), Panke („Gwardia”), Adamski („Kolejarz” Ostrów), Kaźmierczak („Kolejarz” Poznań), Kupeczyk („Kolejarz” Poznań), Grzelak („Włókniarz” Kalisz), Kołeczko („Kolejarz” Ostrów).

przygotowawcze. Sekcja wypożycza w tym roku pewną ilość sprzętu oraz urządza obozy szkoleniowe i kursy, które rozpoczyna się już w grudniu.

Miejmy nadzieję, iż tak dogodne warunki zachęcą wielu młodych do uprawiania tego pięknego sportu. Zachęcamy również młodzież szkolną do bliższego zainteresowania się narciarstwem i wykorzystania warunków stworzonych przez AZS, któremu młodzież szkolna podlega klubowo.

Teodor Śmiełowski

Pieśń lekkoatletów

Nad stadiony niech wyleci
Jak wiosna młodzieńczy śpiew,
Nućcie pieśń, lekkoatleci,
Gdy tchnienie walki wzburzy krew.

Hej dalej, szybciej i wyżej
Nasz hymn zwycięski się ozwał,
Echo bije w dzwonów spiże
Sportowcom spod znaku POZLA.

W myślach niech krąży skrzydlatych
Nad trybunami orli wzrok,
W sekundach mierzymy wiwaty
Przez rzut i bieg, przez długi skok.

Hej dalej, szybciej i wyżej
Nasz hymn zwycięski się ozwał,
Echo bije w dzwonów spiże
Sportowcom spod znaku POZLA.

By laurem ozdobić skronie
Zaprawiaj oddech, mięśnie przeż,
A znicz, co w sercu zapłonie,
Honoru tarczą dzielnie strzeż.

Hej dalej, szybciej i wyżej
Nasz hymn zwycięski się ozwał,
Echo bije w dzwonów spiże
Sportowcom spod znaku POZLA.